

บทความวิจัย

แรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี

MOTIVATION AND NEEDS IN ATTENDING PRIVATE TECHNOLOGICAL COLLEGE
UNDER THE OFFICE OF VOCATIONAL COMMISSION
IN LAEMCHABANG INDUSTRIAL ESTATE AREA, CHONBURI

ภาควิชา บัญชี*

วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Pakpoom Boonjeed*

College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University, Bangkok, Thailand

*E-mail: kkcc1213@gmail.com

Received: 17-04-2023

Revised: 12-08-2023

Accepted: 17-08-2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี 2) ศึกษาแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อ 3) เปรียบเทียบแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามระดับชั้นปี และ 4) เสนอแนวทางการเพิ่มจำนวนนักเรียนให้ตรงตามแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 335 คน โดยใช้สูตรเครจซี่และมอร์แกน เลือกโดยสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือคือ แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 และแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีวศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย ด้านอาชีพสู่ตลาดแรงงาน ด้านสถาบัน ด้านส่วนบุคคล อยู่ในระดับมากตามลำดับ และด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลาง 2) เปรียบเทียบแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามระดับชั้นปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ 3) แนวทางการเพิ่มจำนวนนักเรียนให้ตรงตามแรงจูงใจและความต้องการของผู้เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ซึ่งข้อค้นพบในการวิจัยผ่านการวิเคราะห์เชิงแก่นสาระพบ 6 แนวทาง คือ 1. การเสริมสร้าง

ภาพลักษณ์สถาบัน 2. การสร้างระบบทวิภาคี 3. การสร้างขวัญกำลังใจให้ครูผู้สอน 4. เสริมสร้างชื่อเสียง
อาชีวศึกษา 5. สร้างกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องและยั่งยืน 6. ส่งเสริมอาชีวศึกษาสู่ความเป็นสากล

คำสำคัญ: วิทยาลัยอาชีวเอกชน แรงจูงใจ ความต้องการ

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study background of students in Private Technological College under the Office of Vocational Commission in Laemchabang Industrial Estate Area, Chonburi, 2) to study the students' motivation and needs, 3) to compare their motivation and needs in attending private technological college by academic levels, and 4) to propose the guidelines to increase the number of student in accordance with their motivation and needs. The samples of 335 certificate level students were selected using Krejcie Morgan's technique by stratified random sampling. A questionnaire with the reliability of 0.96, and an interview form on motivation and needs in attending private technological college were used as research instruments. Statistics used in data analysis were mean, standard deviation and ONE-WAY ANOVA. The research findings indicated that: 1) the students' motivation and needs in attending private technological college were overall at a high level, including occupation in labor market, intuition, and personal aspect were found at a high level respectively while social aspect was found at a medium level. 2) The comparative results of the students' motivation and needs in attending private technological college classified by level were found difference at the statistical significance level of .05. 3) The guidelines to increase the number of students in accordance with their motivation and needs consisted of 6 approaches including 1. Institution image creation, 2. Initiating dual vocational education system, 3. Teacher's morale development, 4. Building Vocational Education reputation, 5. Creating continuous and sustainable activities, and 6. Internationalizing the vocational education.

Keywords: Private Technological College, Motivation, Needs

บทนำ

ประเทศไทย 4.0 เป็นโมเดลที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม มุ่งเน้นพัฒนาแรงงานฝีมือที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 40-50 (Prachathai, 2017) เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ รัฐบาลส่งเสริมการศึกษาอาชีวศึกษา

และปรับสัดส่วนผู้เรียนสายอาชีพจาก 65:35 เป็น 50:50 ในอนาคต ตั้งเป้าหมายผลิตแรงงานฝีมือ 12 ล้านคนใน 10 ปีถัดไป สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะกำกับดูแลสถานศึกษาทั้งสองภาค

ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 8/2559 มีความก้าวหน้าในวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่เสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียน โดยส่งเสริมใช้นวัตกรรมเชื่อมโยงการผลิตกำลังคน และศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจ และความต้องการในการศึกษาต่อสายอาชีพเพื่อบริหารจัดการอาชีวศึกษา และเพิ่มจำนวนผู้เรียนให้ตรงกับเป้าหมายของ แผนยุทธศาสตร์และแผนการศึกษาแห่งชาติ (Senate Education Commission, 2021)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักเรียน ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรม แหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ระดับชั้นปี ภูมิกำเนิด และ ผลการเรียนรู้มัธยมศึกษาตอนต้น

2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจและความต้องการ เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคม อุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี 4 ด้าน 2.1) ด้านส่วนบุคคล 2.2) ด้านอาชีพสู่ตลาดแรงงาน 2.3) ด้านสถาบัน 2.4) ด้านสังคม

3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจและ ความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษา เอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี

4. เพื่อเสนอแนวทางการเพิ่มจำนวน นักเรียนให้ตรงตามแรงจูงใจและความต้องการ ของผู้เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี

ทบทวนแนวคิด

ทฤษฎีแรงจูงใจ

Maslow (1987) พบว่า ทฤษฎีแรงจูงใจของ มาสโลว์กำหนดความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ชั้น 1. ความต้องการทางด้านร่างกาย เช่น อาหาร, น้ำ เป็นต้น 2. ความต้องการความมั่นคง 3. ความต้องการ ความรักและสัมพันธ์ภาพ 4. ความต้องการที่มี ชื่อเสียง 5. ความต้องการพัฒนาตนเอง

ทฤษฎีความต้องการ

ทฤษฎีความต้องการมนุษย์แบ่งเป็น สองแนวคิดหลัก 1. Murray (1938) พบว่า ทฤษฎี ของเมอร์เรย์ ความต้องการแบบไม่แน่นอน ไม่สามารถระบุความสำคัญได้แน่นอน และเป็น แรงจูงใจในการกระทำ 2. Maslow (1987) พบว่า ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของ Maslow แบ่งความต้องการเป็น 5 ชั้นตามลำดับความสำคัญ ต้องตอบสนองขั้นต่ำก่อนจึงจะย้ายไปสู่ขั้นต่อไป

การศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจและ ความต้องการในการศึกษาต่อ

การจัดการอาชีวศึกษาในนิคมอุตสาหกรรม แหลมฉบัง เน้นพัฒนาอาชีพและความรู้สำหรับ ผู้ใหญ่ในวัยต้นเพื่อเพิ่มโอกาสหางานและรายได้ สอดคล้อง Nikmanon (1985) พบว่า เหตุจูงใจ ด้านอาชีพและพัฒนาตนเองให้ตรงกับตลาดแรงงาน ท้องถิ่น

สมมติฐาน

แรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรม แหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี แตกต่างกัน

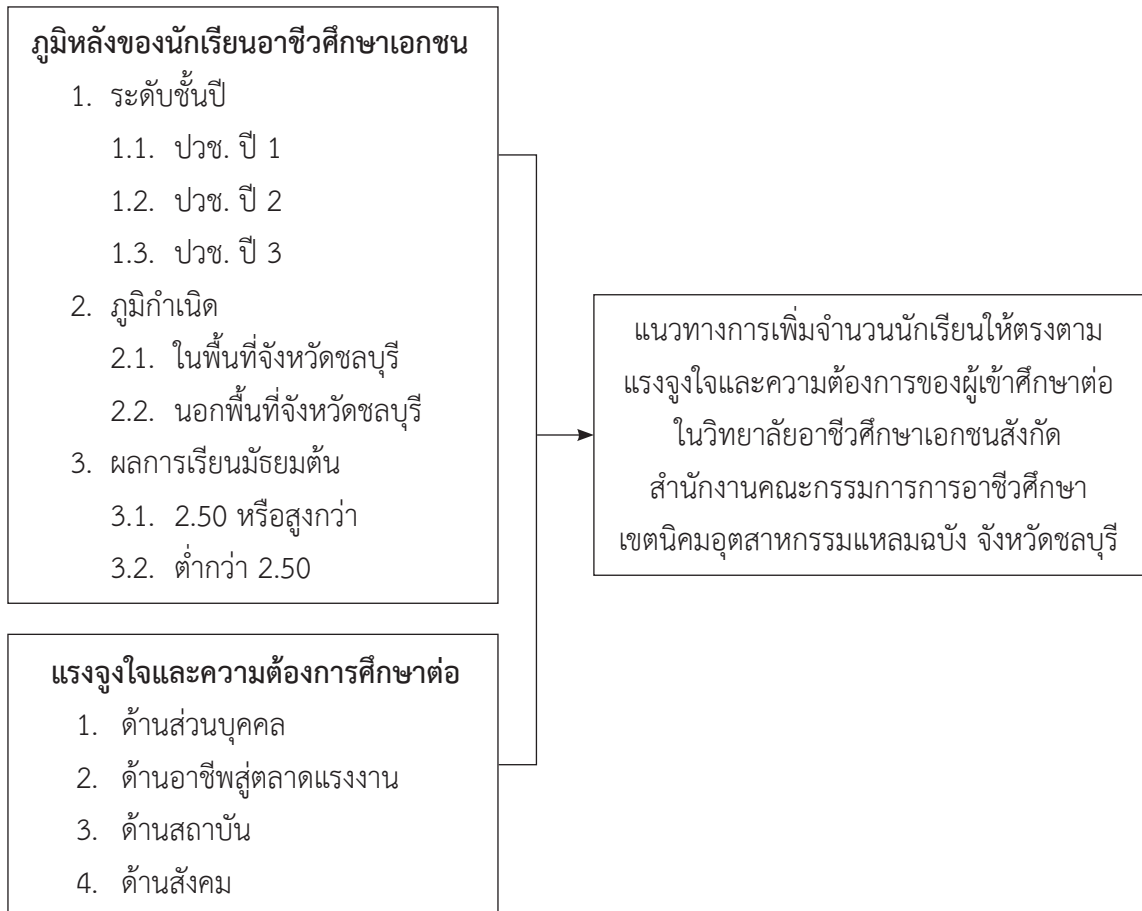
กรอบแนวคิดของการวิจัย

การศึกษาแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อมาเป็นแนวคิดหลักในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดำเนินการดังนี้

(1) เก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากประชากรนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2,462 คน จำแนกรายละเอียดข้อมูลตามระดับชั้นปี ภูมิกำเนิด และผลการเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

(2) เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการสร้างแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี จำนวน 3 ท่าน ซึ่งแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อประกอบไปด้วย 4 ด้านหลัก คือ 1) ด้านส่วนบุคคล 2) ด้านอาชีพเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน 3) ด้านสถาบัน 4) ด้านสังคม

(3) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยค่าสถิติพื้นฐานการวิเคราะห์จำแนก และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาแนวทางการเพิ่มจำนวนนักเรียนให้ตรงตามแรงจูงใจและความต้องการของผู้เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) เป็นการวิจัยที่ใช้วิธีวิทยาทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาแรงจูงใจ ความต้องการและแนวทางการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังโดยมีรายละเอียดในการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2,462 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี การศึกษา 2564 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 335 คน ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคโนโลยีศรีราชา ประชากรจำนวน 700 กลุ่มตัวอย่าง 95 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิศวกรรมแหลมฉบัง ประชากรจำนวน 719 กลุ่มตัวอย่าง 98 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีทางทะเลแห่งเอเชีย ประชากรจำนวน 112 กลุ่มตัวอย่าง 15 คน และวิทยาลัยเทคโนโลยีอีอีซี เอ็นจิเนีย แหลมฉบัง ประชากรจำนวน 931 กลุ่มตัวอย่าง 127 คน จากนั้นดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำแนกตามวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามเพื่อศึกษาแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี (ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1-3) **ตอนที่ 1** เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังของนักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี โดยใช้คำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยจำแนกตามระดับชั้นปี ภูมิกำเนิด ผลการเรียนมัธยมต้น รวมทั้งหมด 3 ข้อ **ตอนที่ 2** เป็นแบบสอบถาม

เกี่ยวกับแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับของ ลิเคิร์ท พัฒนาโดยอาศัยแนวคิด ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้ 1. แรงจูงใจและความต้องการศึกษาต่อด้านส่วนบุคคล 2. แรงจูงใจและความต้องการศึกษาต่อด้านอาชีพ 3. แรงจูงใจและความต้องการศึกษาต่อด้านสถาบัน 4. แรงจูงใจและความต้องการศึกษาต่อด้านสังคม (Likert, 1967) ผู้วิจัยมีจำนวนคำถาม 24 ข้อ

2.2 แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) เป็นแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาแนวทางการเพิ่มจำนวนนักเรียนเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี (ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 4) ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์เฉพาะในหัวข้อด้านที่มีแรงจูงใจมากที่สุด (จากข้อมูลที่ได้เก็บมาตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1-3) เพื่อนำมาศึกษาแนวทางการเพิ่มจำนวนนักเรียนให้ตรงตามแรงจูงใจและความต้องการของผู้เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี 1. ด้านสถาบัน ในความคิดเห็นของท่าน ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการทำให้นักศึกษาได้เห็นว่าหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ 2. ด้านอาชีพ สู่ตลาดแรงงานตลาดแรงงาน และด้านส่วนบุคคล ในความคิดเห็นของท่าน ท่านมีแนวทางอย่างไร ในการทำให้นักศึกษาตระหนักถึงการเข้าศึกษา

ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพื่อความมั่นคงก้าวหน้า ในอาชีพ สามารถศึกษาต่อในวุฒิการศึกษาที่สูงขึ้น

3. ด้านสังคมในความคิดเห็นของท่าน ท่านมีแนวทางอย่างไรให้นักศึกษาได้เห็นถึงการมีเพื่อนหรือผู้ที่อยู่ในสายงานวิชาชีพเดียวกันเมื่อเข้ามาศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการ

1. ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อ
2. นำแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อมาสร้างแบบสอบถามเป็น 2 ตอน
3. นำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นไปเสนอต่อประธานที่ปรึกษางานวิทยานิพนธ์เพื่อปรับตรวจและแก้ไข
4. นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมเนื้อหา และความเหมาะสม เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ IOC โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน
5. นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ IOC โดยใช้สูตร $IOC = \frac{\sum R}{N}$ (Fongsri, 2009)

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอนหนังสือความอนุเคราะห์จากภาคีวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ถึงวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ดำเนินการส่งแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองจำนวน 335 ฉบับ และได้เก็บ

แบบสอบถามกลับด้วยตนเอง หรือออนไลน์

3.3 รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับมาแล้วดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ดำเนินการโดยจดบันทึกและสนทนาจนครบประเด็นที่กำหนดไว้ จัดเรียงข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ ตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นสรุปและเขียนรายงานการวิจัยโดยวิธีพรรณนา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 วิเคราะห์ศึกษาแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี โดยใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ การหาความถี่ (Frequency) การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2 เปรียบเทียบแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี โดยใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่าง จึงทำการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's method)

4.3 การแปลความหมายของคะแนนผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์สำหรับวัดแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อ โดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด ดังนี้ 4.51 - 5.00 หมายถึง แรงจูงใจและความต้องการศึกษาต่ออยู่ในระดับมากที่สุด 3.51 - 4.50 หมายถึงแรงจูงใจและความต้องการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก 2.51 - 3.50 หมายถึง

แรงจูงใจและความต้องการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง 1.51 – 2.50 หมายถึง แรงจูงใจและความต้องการศึกษาต่ออยู่ใน ระดับน้อย 1.00 – 1.50 หมายถึง แรงจูงใจและความต้องการศึกษาต่ออยู่ในระดับน้อยที่สุด (Srisaad, 2011)

4.4 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic analysis) มี 6 ขั้นตอนคือ (1) การทำความเข้าใจกับข้อมูล (2) การทำให้เกิดข้อมูลเบื้องต้น (3) การค้นหาแก่นสาระ (4) การตรวจสอบซ้ำแก่นสาระ (5) การระบุและตั้งชื่อแก่นสาระ (6) การจัดทำรายงาน (Braun & Clarke, 2006)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการการศึกษาภูมิหลังของนักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ด้านภูมิกำเนิดและผลการเรียนมัธยมศึกษาต้น

ภูมิหลังของนักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน	จำนวน (n = 335)
1. จำนวน (n = 335)	
1.1 จำนวน (n = 335)	96
1.2 จำนวน (n = 335)	108
1.3 จำนวน (n = 335)	131
2. จำนวน (n = 335)	
2.1 จำนวน (n = 335)	141
2.2 จำนวน (n = 335)	194
3. จำนวน (n = 335)	
3.1 จำนวน (n = 335)	241
3.2 จำนวน (n = 335)	94
จำนวน (n = 335)	335

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี สรุปในภาพรวมระดับชั้นปี พบว่ามีนักเรียน ปวช. ปี 3 (ร้อยละ 39.1) รองลงมาคือ ปวช. ปี 2 (ร้อยละ 32.2) และรองลงมาคือ ปวช. ปี 1 (ร้อยละ 28.7) ส่วนใหญ่มีภูมิกำเนิดจากนอกพื้นที่จังหวัดชลบุรี (ร้อยละ 57.9) มากกว่าในพื้นที่จังหวัดชลบุรี (ร้อยละ 42.1) และส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนมัธยมต้น 2.50 หรือสูงกว่า (ร้อยละ 71.9) รองลงมาคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนมัธยมต้น ต่ำกว่า 2.50 คิดเป็นร้อยละ 28.1

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง สรุปลงในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน

ด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อ	อันดับ
ด้านส่วนบุคคล	3.83	0.99	มาก	2
ด้านอาชีพสู่ตลาดแรงงาน	3.89	0.99	มาก	1
ด้านสถาบัน	3.73	0.98	มาก	3
ด้านสังคม	3.30	1.26	ปานกลาง	4
ภาพรวม	3.69	1.06	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า แรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง สรุปลงในภาพรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านอาชีพสู่ตลาดแรงงานอยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 3.89 (S.D. = 0.99) รองลงมาคือ ด้านส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ย 3.83 (S.D. = 0.99) ด้านสถาบัน มีค่าเฉลี่ย 3.73 (S.D. = 0.98) และด้านสังคม อยู่ในลำดับสุดท้าย มีค่าเฉลี่ย 3.30 (S.D. = 1.26)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี
จำแนกตามระดับชั้นปี

แรงจูงใจและความต้องการ เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัย อาชีวศึกษาเอกชน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	4.898	2	2.449	4.201	0.16*
ด้านอาชีพสู่ตลาดแรงงาน	ภายในกลุ่ม	193.547	332	.583		
ด้านสถาบัน	รวม	198.445	334			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	5.797	2	2.899	4.979	.007*
	ภายในกลุ่ม	193.290	332	.582		
	รวม	199.088	334			
	ระหว่างกลุ่ม	7.374	2	3.687	6.248	.002*
	ภายในกลุ่ม	195.911	332	.590		
	รวม	203.285	334			
	ระหว่างกลุ่ม	9.177	2	4.589	4.888	.008*
	ภายในกลุ่ม	311.691	332	.939		
	รวม	320.869	334			

*p<0.05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี พบว่า แรงจูงใจและความต้องการด้านส่วนบุคคล ด้านอาชีพสู่ตลาดแรงงาน ด้านสถาบันและด้านสังคม

มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากนั้นจึงทำการทดสอบพหุคูณเพื่อตรวจสอบว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่าง ผลการทดสอบในส่วนนี้ใช้วิธีการเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) รายละเอียดของผลที่ได้แสดงในตารางที่ 3-6

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี
ด้านส่วนบุคคล ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ปวช. ปี 1	ปวช. ปี 2	ปวช. ปี 3
		4.02	3.74	3.76
ปวช. ปี 1	4.02	-	.28*	.26*
ปวช. ปี 2	3.74		-	-.02
ปวช. ปี 3	3.76			-

จากตารางที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจ และความต้องการเข้าศึกษาต่อด้านส่วนบุคคล ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรม แหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนระดับปวช. ปี 1 มีระดับแรงจูงใจ และความต้องการศึกษาต่อด้านส่วนบุคคล มากกว่า นักเรียนระดับปวช. ปี 2 และ ปี 3

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี
ด้านอาชีพสู่ตลาดแรงงาน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ปวช. ปี 1	ปวช. ปี 2	ปวช. ปี 3
		4.09	3.77	3.85
ปวช. ปี 1	4.09	-	.32*	.24
ปวช. ปี 2	3.77		-	-.08
ปวช. ปี 3	3.85			-

จากตารางที่ 5 เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อด้านอาชีพสู่ตลาดแรงงานในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ด้านอาชีพสู่ตลาดแรงงาน จำแนกตามระดับชั้น พบว่า พบว่า นักเรียนระดับปวช. ปี 1 มีระดับแรงจูงใจและความต้องการศึกษาต่อด้านอาชีพสู่ตลาดแรงงานมากกว่า นักเรียนระดับปวช. ปี 2

จากตารางที่ 6 เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อด้านสถาบันในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนระดับปวช. ปี 1 มีระดับแรงจูงใจและความต้องการศึกษาต่อด้านสถาบัน มากกว่า นักเรียนระดับปวช. ปี 2 และ ปี 3

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ด้านสถาบัน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ปวช. ปี 1	ปวช. ปี 2	ปวช. ปี 3
		3.96	3.62	3.65
ปวช. ปี 1	3.96	-	.34*	.31*
ปวช. ปี 2	3.62		-	-.03
ปวช. ปี 3	3.65			-

ในส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการเพิ่มจำนวนนักเรียนให้ตรงตามแรงจูงใจและความต้องการของผู้เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี (ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4) ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการเพิ่มจำนวนนักเรียนให้ตรงตามแรงจูงใจและความต้องการของผู้เข้าศึกษาต่อให้มีความสำคัญในหกประเด็นจากการสรุปประเด็นการวิเคราะห์แก่นสาระเรื่องของภาพลักษณ์สถาบันของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้แก่นสาระในเรื่องของภาพลักษณ์สถาบันของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพื่อวางกลยุทธ์และวิธีการเพิ่มจำนวนผู้เรียนตามความต้องการและแรงจูงใจของผู้เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ดังภาพที่ 2

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุป

1. นักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่มีภูมิกำเนิดจากนอกพื้นที่จังหวัดชลบุรี มากกว่าในพื้นที่จังหวัดชลบุรี และเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนมัธยมต้น 2.50 หรือสูงกว่า มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนมัธยมต้นต่ำกว่า 2.50
2. แรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย ด้านอาชีพสู่ตลาดแรงงาน ด้านส่วนบุคคล ด้านสถาบัน อยู่ในระดับมากตามลำดับ และด้านสังคมอยู่ในระดับปานกลาง
3. แรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรม

ภาพที่ 2 การวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic analysis)

แหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี แตกต่างกันไป

4. ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการเพิ่มจำนวนนักเรียนให้ตรงตามแรงจูงใจและความต้องการของผู้เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ซึ่งให้ความสำคัญในหกประเด็นจากการสรุปประเด็นการวิเคราะห์แก่นสาระเรื่องของภาพลักษณ์สถาบันของวิทยาลัยอาชีวศึกษาดังนี้ (1) สร้างภาพลักษณ์สถาบันด้วยยุทธศาสตร์การประชาสัมพันธ์และการสื่อสารเพื่อความน่าเชื่อถือและขยายโอกาสการศึกษา (2) จัดการศึกษาแบบทวิภาคี ผสมผสานการศึกษากับสถานประกอบการ รัฐบาลกิจ หรือหน่วยงานรัฐ (3) เสริมสร้างขวัญกำลังใจให้ครูผู้สอนเพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล (4) เสริมสร้างชื่อเสียงอาชีวศึกษาโดยจัดการคุณภาพ สื่อสาร และสร้างแบรนด์ที่ดี (5) สร้างกิจกรรมที่ต่อเนื่องและยั่งยืน เช่น โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (6) ส่งเสริมอาชีวศึกษาสู่สากล ด้วยการพัฒนากำลังคนตามมาตรฐานสากล และสร้างเครือข่ายร่วมมือ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาภูมิหลังของนักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่มีภูมิกำเนิดจากนอกพื้นที่จังหวัดชลบุรีมากกว่าในพื้นที่จังหวัดชลบุรี และเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนมัธยมต้น 2.50 หรือสูงกว่า มากกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนมัธยมต้นต่ำกว่า 2.50 ทั้งนี้แผนการศึกษาแห่งชาติตั้งเป้าหมายสัดส่วนผู้เรียนสายอาชีวศึกษาต่อ

สายสามัญศึกษาเป็น 70:30 เพื่อเพิ่มผู้เรียนในสายอาชีวศึกษาให้มีความสอดคล้องกับตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ สอดคล้องกับ Office of the Vocational Education Commission (2017) พบว่า เน้นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ส่งเสริมเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถแข่งขันของประเทศ สอดคล้องกับ Lansusheep (2002) พบว่า ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน (1) ด้านส่วนบุคคล โดยรวมและรายด้านทุกข้ออยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับค่าคะแนนจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ ต้องการเข้าศึกษาเพื่อปรับตัวให้สูงขึ้น ต้องการเข้าศึกษาเพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์ และเข้าศึกษาต่อเพราะมีความชอบและสนใจในสายวิชาที่เรียน การเลือกสาขาวิชาเรียนและอาชีพของบุคคลขึ้นอยู่กับความสนใจและบุคลิกลักษณะส่วนตัว มั่นใจเชื่อมโยงกับทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอนแลนด์ เมอร์เรย์ และแมคคลีแลนด์ ซึ่งเน้นที่ความต้องการในการบรรลุเป้าหมายและความสำเร็จ (Thaithani, 2014) สอดคล้องกับ Sariphorn (2018) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคงอยู่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในประเภทอาชีวศึกษา และส่งเสริมความมั่นคงและปลอดภัยตามทฤษฎีของมาสโลว์ (2) ด้านอาชีพสู่ตลาดแรงงาน โดยรวมและรายด้านทุกข้ออยู่ในระดับมาก สามอันดับแรกได้แก่ความมั่นคงในอาชีพ, การศึกษาช่วยประกอบอาชีพหลัก และการศึกษาช่วยประกอบอาชีพรอง ตามทฤษฎีลำดับขั้น

ความต้องการของมาสเตอร์ ความมั่นคงในงาน เป็นความต้องการพื้นฐานและกลายเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน เพื่อประกอบอาชีพที่มั่นคงในอนาคต สอดคล้องกับ Klinprathum (2002) พบว่า ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดของนักศึกษาปวช. มาจากด้านอาชีพเป็นหลัก, ตามด้วยด้านส่วนตัวและสังคม (3) ด้านสถาบัน โดยรวมและรายด้านทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าคะแนนจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ หลักสูตรของวิทยาลัยนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ วิทยาลัยเปิดสอนหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำ หรือจะทำในอนาคต และวิทยาลัยมีโครงการร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อการมีงานทำ ทั้งนี้การจัดหลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่น่าสนใจและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนเป็นแรงจูงใจสำคัญในการเรียน สอดคล้องกับ Saithanu (2009) พบว่า ศึกษาเหตุผลเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช) ชั้นปีที่ 1 ในอุดรธานี และพบว่า นักเรียนมีเหตุผลจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพด้วยภาพลักษณ์สถาบันอยู่ในระดับมาก (4) ด้านสังคม โดยรวมและรายด้านทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าคะแนนจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ ความต้องการมีเพื่อนเพิ่มขึ้น เข้าศึกษาต่อเพราะผู้ปกครองให้คำปรึกษาและแนะนำ และเข้าศึกษาต่อเพราะครูแนะแนวให้คำปรึกษาและแนะนำ สอดคล้องกับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮูล Houle (1961) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกัน คือ มาเรียนเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านวิชาชีพ และต้องการ

มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือต้องการมีเพื่อนหรือต้องการขจัดความเหงา

3. ผลเปรียบเทียบแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นปีแรงจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นปีแตกต่างกัน ทั้งนี้แต่ละคนมีความต้องการและแรงจูงใจที่ต่างกัน เนื่องจากได้รับการเรียนรู้จากสังคมและสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน (Kathawanit, 2003)

4. ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะแนวทางการเพิ่มจำนวนนักเรียนให้ตรงตามแรงจูงใจและความต้องการของผู้เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จากการสรุปประเด็นการวิเคราะห์แก่นสาระเรื่องของภาพลักษณ์สถาบันของวิทยาลัยอาชีวศึกษามีรายละเอียดดังนี้ (1) การเสริมสร้างภาพลักษณ์สถาบัน : ผ่านการประชาสัมพันธ์อย่างมียุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและขยายโอกาสทางการศึกษา Herold et al. (2016) (2) การสร้างระบบทวิภาคี : เชื่อมโยงสถานศึกษากับสถานประกอบการรัฐวิสาหกิจในการจัดหลักสูตรและประเมินผล โดยผู้เรียนจะศึกษาทั้งสถานศึกษาและสถานประกอบการ แต่ยังคงพิจารณาเรื่องการเพิ่มจำนวนผู้เรียนในระบบนี้เพิ่มเติม สอดคล้องกับ Sereerak (2014) พบว่า วิธีผลิตกำลังคนที่มีทักษะและคุณภาพโดยไม่ต้องการฝึกอบรมเพิ่มเติมจากสถานประกอบการ แต่อัตราการเพิ่มขึ้นของผู้เรียนในระบบยังต่ำ จึงต้องพิจารณาเร่งด่วน

เพื่อเพิ่มความสนใจในระบบนี้ (3) การสร้างขวัญกำลังใจให้ครูผู้สอน : การสร้างขวัญกำลังใจให้ครูผู้สอนส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานและการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การตอบสนองแรงจูงใจและความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ สอดคล้องกับ Moratthian (2016) พบว่า การบริหารงานที่มีระบบและวางแผนกลยุทธ์ จะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการบริหารโรงเรียนอื่น ๆ ได้ (4) เสริมสร้างชื่อเสียงอาชีวศึกษา: เสริมสร้างชื่อเสียงอาชีวศึกษาจากการหาตัวตนและอัตลักษณ์ของสถาบัน, จัดการคุณภาพ, และสื่อสารผลงานอย่างถูกต้อง สร้างภาพลักษณ์ดี สอดคล้องกับ Pimonsin (2009) พบว่า ชื่อเสียงเกิดจากการสั่งสมและพัฒนาจากบุคลิกภาพและประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้พัฒนาสถาบันอาชีวศึกษาได้ (5) สร้างกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องและยั่งยืน : กรมส่งเสริมได้นำข้อมูลเส้นทางสู่โลกอาชีวศึกษาเพื่อเพิ่มทักษะในการทำงานจริง โครงการ เช่น ศูนย์ซ่อมสร้างชุมชนจะสนับสนุนการพัฒนาทักษะอาชีพอย่างยั่งยืน เช่น โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน สอดคล้องกับ Chairattanawan (2019) พบว่า มุ่งเน้นพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาเพื่อตอบสนองตลาดแรงงาน (6) ส่งเสริมอาชีวศึกษาสู่ความเป็นสากล: ส่งเสริมอาชีวศึกษาสู่ความเป็นสากลโดยใช้เทคโนโลยีทันสมัยในการผลิตกำลังคนสากล เพื่อรองรับยุทธศาสตร์ชาติ โดยการขยายการศึกษาอาชีพ สร้างเครือข่าย และพัฒนาวิทยานิเทศกรรม เพื่อส่งเสริมอาชีพ สอดคล้องกับ Office of the Permanent Secretary, Ministry of Education (2016) พบว่า กำหนดวิสัยทัศน์ของกระทรวงศึกษาธิการในการยกระดับมาตรฐานการศึกษาสู่สากล

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาและเพิ่มจำนวนผู้เรียนอาชีวศึกษาให้ตรงตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์และแผนการศึกษาแห่งชาติ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

1. แรงจูงใจและความต้องการด้านอาชีพ สู้ตลาดแรงงานเป็นปัจจัยหลักในการเลือกศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ผู้บริหารควรใช้ปัจจัยนี้ในการวางแผนและดำเนินการของวิทยาลัย เช่น จัดอบรม การระดมสมอง เพื่อสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อและกำหนดนโยบายที่เหมาะสม
2. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนควรใช้แรงจูงใจทั้ง 4 ด้านจากผลการวิจัยในการจัดทำโครงการแนะแนวการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและแรงจูงใจของนักเรียน
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนควรสังเกตและปรับแรงจูงใจสำหรับระดับชั้น ปวช.ปี 1 และ ปวช.ปี 2 โดยพิจารณาความต่างที่มี และใช้วิธีที่เหมาะสมในการสร้างแรงจูงใจให้กับกลุ่มเป้าหมาย
4. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนควรให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ (1) ความสำคัญของการอาชีวศึกษาในประเทศไทยในการเชื่อมต่อกับโลกอาชีพจริง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศ นักศึกษาจะได้เข้าใจเส้นทางและโอกาสในอาชีพ เห็นภาพการทำงานหลังจบ และเพิ่มโอกาสในการมีงานทำที่เฉพาะทาง (2) การเรียนสายอาชีพให้ช่องทางการศึกษาต่อหลากหลาย อาทิ ปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี หรือทวิภาคี และยังสามารถทำงาน

ควบคู่ได้ สร้างความหลากหลายในเส้นทางการศึกษา และแสดงภาพความแตกต่างระหว่างสายสามัญ และสายอาชีพในการศึกษาต่อ (3) การเรียนสาย อาชีพส่งเสริมการเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนในอาชีพ โดยเฉพาะในหลักสูตรทวิภาคี ช่วยเพิ่มโอกาส ในการประกอบอาชีพและปรับตัวตามโลกอาชีพจริง ทำให้การเรียนรู้และนำประสบการณ์ไปใช้ได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเรื่องของ Focus group /

กำหนดกลุ่มประชากรนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในวิทยาลัย อาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบ และพัฒนา

2. ควรมีการปรับเกณฑ์แรงจูงใจที่เข้า ศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษา

3. ควรศึกษาการให้ข้อมูลแนะนำ การศึกษาต่อระดับวิชาชีพสู่โรงเรียน เพื่อช่วยผู้เรียน ตัดสินใจเข้าวิทยาลัยอาชีวศึกษา และแก้ไขปัญหา การขาดข้อมูลในด้านนี้

เอกสารอ้างอิง

- Braun, V. & Clarke, V. (2006). Using Thematic Analysis in Psychology. **Qualitative Research in Psychology**, 3(2): 77-101.
- Chairattanawan, K. (2019). Approaches in driving and developing vocational education in Thailand. **Journal of Vocational Institute**, 4(2), 18-30. (In Thai)
- Fongsri, P. (2009). **Creation and development of research tools**. Bangkok: Darn Sutha Press Company Limited. (In Thai)
- Herold, K., Tarkiainen, A., & Sundqvist, S. (2016). How the source of word-of-mouth influences information processing in the formation of brand attitudes. **Journal of Marketing for Higher Education**, 26(1), 64-85.
- Houle, C. (1961). *The inquiring mind*. Madison, WI: The University of Wisconsin Press.
- Kathawanit, T. (2003). **General Psychology**. Bangkok: SE-Education. (In Thai)
- Klinprathum, R. (2002). **Motivation for selecting marketing programs of high vocational students**. (Master thesis in Business Education), Srinakharinwirot University.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. **Educational and Psychological Measurement**, 30(3), 607 – 610.
- Lansusheep, S. (2002). **Motivations for Choosing to Study at Mahidol University International College**. (Master thesis of Arts in Public Administration), Burapha University. (In Thai)
- Likert, R. (1967). **The human organization: Its management and value**. New York: McGraw-Hill.
- Maslow, A. H. (1987). **Motivation and personality (3rd ed.)**. Harper & Row Publishers.

- Morattthian, Y. (2016). Development of school administration model towards excellent school under Bangkok Metropolitan supervision. **Educational Administration Journal Burapha University**, 10(1), 31 - 45. (In Thai)
- Murray, H.A. (1938). **Explorations in personality**. Oxford Univ. Press.
- Nikmanon, P. (1985). **Non-formal Education**. (4th edition). Bangkok: Thipaksorn. (In Thai)
- Office of the Vocational Education Commission. (2017). **Vocational Education Development Plan B.E.2560 – 2579 (2017-2036)**. Bangkok: Office of the Vocational Education Commission. (In Thai)
- Office of the Permanent Secretary, Ministry of Education. (2016). **Educational Development Plan of Ministry of Education No. 11 B.E.2555 – 2559 (2012-2016)**. Bangkok: Ministry of Education. (In Thai)
- Saithanu, P. (2009). **Motivation for choosing vocational education among Year 1 students in vocational schools under the Office of Vocational Education Commission**. (Master thesis in Educational Research), Mahasarakham University. (In Thai)
- Senate Education Commission. (2021). **Approaches in promoting, supporting and upgrading the quality of private vocational education management standards of the Education Commission**. Retrieved from <https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/573720>[2022, 11 Sep.]
- Sereerak, C. (2014). **Thai bilateral vocational education**. Retrieved from <http://www.vec.go.th/portals/0/tabid/103/ArticleId/2934/2934.aspx> [2014, 14 Oct.]
- Srisaad, B. (2011). **Basic Research**. (9th edition). Bangkok: Suwiriyasarn. (In Thai)
- Thaithani, J. (2014). **Motivation to enroll in short-term vocational courses among students of Bangkok Vocational Training Center**. Master thesis in Adult Education, Srinakharinwirot University. (In Thai)
- Pimonsin, P. (2009). **Management of Corporate Image. in Academic Teaching Instruction on Public Relations Administration**. Nonthaburi Sukhothai Thammathirat Open University. (In Thai)
- Prachathai. (2017). **Why don't children choose vocational education even though everyone cheers for it?**. Retrieved from <https://prachatai.com/journal/2017/04/71058> [2017, 15 Sep.]